

قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشکلهای صنفی - تخصصی

تبصره

تبصره

تبصره حداقل تعداد اعضای لازم برای اخذ پروانه فعالیت جهت تشکلهای استانی در استانهای تا دو میلیون نفر جمعیت، 100 نفر و در استانهای تا سه میلیون نفر جمعیت، 150 نفر و در استانهای بیش از سه میلیون نفر جمعیت، 200 نفر می باشد.

ت عضو تشکل: داوطلب واجد شرایطی که مراحل عضویت را گذرانده و با پذیرش اساسنامه، دارای تعهدات و حقوق مندرج در آن است.

ث ارکان تشکل: اشخاصی که مسئولیت تشکیل، اداره و فعالیت تشکل را مطابق اساسنامه تشکل بر عهده دارند، از قبیل هیأت مؤسس، مجمع عمومی، هیأت مدیره، مدیرعامل، بازرسان و یا سایر عناوین مشابه.

ج هیئت مؤسس: اشخاص حقیقی که امور مربوط به تأسیس تشکل و وظایف مرتبط با آن را پیگیری و برای دریافت مجوز اولیه تأسیس و پروانه فعالیت، اقدام می نمایند.

چ مجمع عمومی: بالاترین رکن تشکل است که مطابق اساسنامه با اجتماع اعضا تشکیل می گردد.

ح هیئت مدیره: متشکل از منتخبان مجمع عمومی است که مطابق اساسنامه، مسئولیت تحقق اهداف تشکل را برعهده دارد.

خ مدیرعامل: عالی ترین مقام اجرایی تشکل است که مطابق اساسنامه تشکل از سوی هیئت مدیره و یا مجمع عمومی انتخاب و مسئولیت اجرای وظایف تشکل را برعهده دارد.

د بازرسان: اشخاصی که برای نظارت بر عملکرد ارکان تشکل از سوی مجمع عمومی انتخاب می شوند.

ذ اساسنامه: سند مصوب مجمع عمومی است که متضمن ساختار، تشکیلات، ارکان و حدود وظایف و اختیارات، نحوه تعیین و تغییر اعضای ارکان، عضویت در تشکل، شرایط تغییر و اصلاح اساسنامه، مبنای اعتبار اسناد اداری و مالی، تعیین منابع مالی، نحوه انحلال و سایر موارد مربوط به تشکل مصرح در این قانون در چهارچوب قوانین و مقررات و موازین شرعی می باشد.

ر کارگروه: کارگروه تشکلهای صنفی تخصصی موضوع ماده (2) این قانون است.

ز مجوز اولیه: مجوز موقتی است که مطابق این قانون جهت تحصیل شرایط لازم برای صدور پروانه فعالیت تشکل، توسط کارگروه صادر می‌شود.

ژ پروانه فعالیت: مجوزی است که به‌موجب این قانون به تشکل اجازه داده می‌شود تا مطابق اساسنامه و در چهارچوب قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت کند.